סוכה (דף נ:) דיה שאין בו ד' לחמות על ד' לחמות אין עושין לותו עיבור בין ג' עיירות ק"ק מהו שפקח מינה מלותו דיה דכלא"ה טהנין קרפף לעיר ולו משום שפ"י הבית יוכל ללכת ח"ל מה היה לו להזכיר ג' עיירות תלת הל"ל אין עושין לותו עיבור ואומר רשב"ם דגרסינן התם אין עושין לותו עיבור לעיר וט"ל דנקט ג' עיירות משום דלו רגילות לעשות בורגנין ללכת מזו לזו כשרחוקין יותר מד' לחמיס שאין יכולין לבא ע"י עירוב ואור"ת דהלכה כרב הונא דאמר קרפף לזו וקרפף לזו דגדול היה בחכמה וכמניין מחי"ת בר רב דוסתר מיניה טובא דלמוכח בסוף פרק יש בערבין (דף מו:) שהיה רב הונא מוכיחו והכהו תמורתי דקתמרי לתו משולשין ממש סברי כרב הונא דלחייא בר רב יכול להיות משולשין ממש ורב ספרא דקאמר התם מספקא ליה דלא יתכן יותר מקמ"ח ושלים ממש דהי מפי שפיר עבדי והייט כרב הונא ועוד אפי' לחייא בר רב הא מצי סיפא דמתני' דקתני לתו ע' לחמה ושריים ולתו ע' לחמה ושריים כר"מ והוי מחלוקת ותו"כ שמש ות"כ לדידיה הוה הלכה כר"מ:

הא ליכא למימר לתו חיובתא דלא הונא • ות"ח לחייא בר רב נמי קשה דהא לקמן סיפא כר"מ ולא בעי למימר וי"ל דלדידיה ליכא לפרש דהך סיפא דג' כפרים לחיא כרבנן וכא להסמיכתו דשאים טורגנן הרבה זה אחר זה כל אחד תוך ע' לחמה ושריים של חבירו ליחשב הכל אחד כמו שכאן שהם למעלה שנשתנו להיות אחד:

אלא כל שאילו מעיל ס' • וכן ג' חיטוטות הייט בין ר"מ לרבנן דלמעלה ויש ר"מ ושלים לכאן ורבנן ור"מ ושלים לכאן כמו שפ"ה ות"ח מעיקרא נמי דקא ס"ד משולשין ממש יפרש נמי כן דבין למעלה לחיטוטה קאמר וא"ל דבמשולשין ממש אין שייך לפרש כן דר"מ לא ס"ל למתני' בין ג' חיטוטות אלא הל"ל אם יש בין זה לזה קמ"ל ושלים אבל כי לא חיילי במשולשין ממש לא מצי למתני בין זה לזה כיון שאין החלטה שם ביניהן וגרסה דלחייא בר רב נמי ס"ל דלתו משולשין ממש דאי נקט בין שיש חיטוטה קמ"ל למה ושלים וסולל לתו שמכאן ומכאן נבוא לחת הל"ל אם יש בין זה לזה ע' לחמה ושריים וא"ת הכי נמי מהיכא תיתי דמקדמי' ליה מסקנא דלעיל מהכא דמדקתני סיפא אם יש ע' לחמה ושריים משמע דלתו משולשין ממש קאמר למתני' דנ